

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/29934 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 9 augustus 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 juli 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en haar schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De enige grief van de staatssecretaris is gericht tegen de overweging van de rechtbank dat, gezien het tijdsverloop van anderhalf jaar en de individuele situatie van de vreemdeling, sinds de opheffing van de vorige inbewaringstelling niet een zodanig lange periode is verstreken dat geen, voor de beoordeling van het zicht op uitzetting in de huidige procedure, relevante samenhang met de reden van opheffing van de vorige inbewaringstelling meer bestaat, en dat derhalve onderzocht dient te worden of sprake is van feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat zicht op uitzetting thans niet ontbreekt. Daarmee heeft zij miskend dat sinds de opheffing van de eerdere bewaring wel een zodanig lange periode is verstreken dat voor een dergelijk onderzoek geen aanleiding bestaat.

Bij de beoordeling of sprake is van een lange periode als hiervoor bedoeld, heeft de rechtbank volgens de staatssecretaris voorts ten onrechte de individuele situatie van de vreemdeling betrokken. Voor zover zij hiermee heeft gedoeld op de omstandigheid dat de vreemdeling onweersproken heeft gesteld dat zij meermalen in bewaring is gesteld en zich tevergeefs heeft ingespannen om zelfstandig naar haar land van herkomst terug te keren, heeft de rechtbank miskend dat deze omstandigheid niet zo bijzonder is dat een voor de beoordeling van het zicht op uitzetting relevante samenhang met de reden van opheffing van de vorige bewaring dient te worden aangenomen. Op alle onrechtmatig in Nederland verblijvende vreemdelingen rust immers de rechtsplicht het land te verlaten en actieve en volledige medewerking te verlenen aan het verkrijgen van de voor vertrek benodigde documenten, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Niet in geschil is dat de vorige inbewaringstelling van de vreemdeling bij besluit van 10 januari 2006, met ingang van 11 januari 2006, is opgeheven wegens het ontbreken van zicht op uitzetting

en dat de maatregel van bewaring die haar op 5 maart 2003 is opgelegd, op 3 december 2003 eveneens om deze reden is opgeheven.

2.1.2. De rechtbank dient, in het kader van de beoordeling van het nieuwe besluit tot inbewaringstelling, te beoordelen of ten tijde van het opleggen van de nieuwe maatregel sprake is van aanknopingspunten die leiden tot het oordeel dat zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn thans niet ontbreekt.

Zoals onder meer blijkt uit de uitspraak van de Afdeling van 24 oktober 2006 in zaak nr. 200606370/1 (JV 2006/449) is er geen aanleiding om op die wijze de reden voor opheffing van de eerdere bewaring bij de beoordeling van het zicht op uitzetting te betrekken, indien sinds het tijdstip van de opheffing van die eerdere bewaring een zodanig lange periode is verstreken dat, behoudens bijzondere omstandigheden, de staatssecretaris zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat de feiten of omstandigheden die eerder grond vormden voor het oordeel dat het zicht op uitzetting ontbrak, ten tijde van het opnieuw opleggen van de maatregel van bewaring hun betekenis hebben verloren.

2.1.3. Gezien het tijdsverloop van anderhalf jaar en twee weken tussen de laatste opheffing van de eerdere vreemdelingenbewaring en de oplegging van de thans ter toetsing voorliggende maatregel, is sprake van een lange periode als hiervoor bedoeld. De omstandigheid dat de vreemdeling meermalen in bewaring is gesteld en zich, naar gesteld, tevergeefs heeft ingespannen om zelfstandig naar haar land van herkomst terug te keren, is geen bijzondere omstandigheid die leidt tot het oordeel dat de staatssecretaris zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat de feiten en omstandigheden die eerder tot opheffing van de bewaring hebben geleid, thans niet in de weg staan aan het aannemen van het zicht op uitzetting.

Er bestaat derhalve geen grond voor het oordeel dat de maatregel reeds wegens de reden van opheffing van de eerdere bewaring voor onrechtmatig moet worden gehouden, omdat zicht op uitzetting ook thans ontbreekt.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 24 juli 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.3. In beroep heeft de vreemdeling aangevoerd dat haar inbewaringstelling onrechtmatig is wegens het ontbreken van zicht op uitzetting. Ter toelichting heeft zij betoogd dat zij meermalen in bewaring is gesteld, bij verschillende instellingen tevergeefs heeft getracht haar terugkeer naar het land van herkomst te bewerkstelligen, tot de bevolkingsgroep Roma behoort en in haar land van herkomst niet dan wel nauwelijks staat geregistreerd, zodat haar identiteit waarschijnlijk niet zal kunnen worden vastgesteld. Het is onduidelijk waarom inbewaringstelling ditmaal wel tot uitzetting zal kunnen leiden, aldus de vreemdeling.

2.3.1. Op 1 augustus 2007 heeft de Dienst Terugkeer & Vertrek een vertrekgesprek met de vreemdeling gevoerd, waarin deze te kennen heeft gegeven te willen meewerken aan haar vertrek. Een aanvraag om afgifte van een laissez-passer kon op die datum nog niet worden ingevuld, omdat hierbij de hulp van een tolk noodzakelijk was. Hoewel, naar de staatssecretaris heeft erkend, de door de vreemdeling aangevoerde omstandigheden het verkrijgen van een laissez-passer wellicht kunnen bemoeilijken, staat niet op voorhand vast dat de Kroatische autoriteiten geen laissez-passer zullen verstrekken wanneer zij daaraan haar volledige medewerking verleent. Derhalve bestaat vooralsnog geen aanleiding voor het oordeel dat zicht op uitzetting ontbreekt.

2.4. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgrond komt de Afdeling niet toe. Over die grond is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die grond, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop deze betrekking heeft, onverbrekkelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgrond valt thans diensgevolge buiten het geding.

2.5. De Afdeling zal het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 24 juli 2007 ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 9 augustus 2007 in zaak nr. 07/29934;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

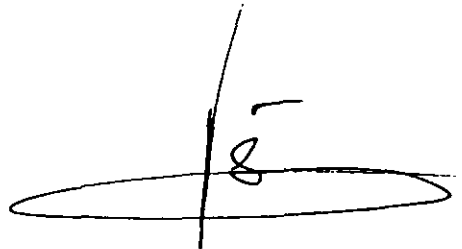
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 november 2007

53-551.

Verzonden: 27 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

30. Juli 2007 10:21
20. JUL. 2007 10:21

CASE SCREENING
CASE SCREENING

Nr. 2000 - Pr. 8/22
An. 177

7

POLITIE AMSTERDAM - AMSTELLAND
DISTRICT 3
DISTRICT 3 LEIDING

Registratienummer : 2007201889-1

Model M110-A

MAATREGEL VAN BEWARING

IND-nummer

: 2300056293

De ondergetekende, Nicolaas Jan van den Hoven (10035), inspecteur van politie, Wijkteam Remmerdenplein, in zijn hoedanigheid van ambtenaar, belast met het toezicht op vreemdelingen tevens hulpofficier van justitie, gelet op artikel 59 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 5.2 en 5.3 van het Vreemdelingenbesluit legt de bewaring op aan de vreemdeling zich noemende:

Naam	:	(vrouw)
Voornamen	:	
Geboren te	:	
Geboren op	:	
Geboorteland	:	Joegoslavië
Nationaliteit	:	Burger Van Kroatie
Adres	:	Zvw 1
Plaats	:	Zvw
Land	:	Onbekend

op grond van het belang van de openbare orde vordert de
inbewaringstelling.

[X] wegens het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting omdat de
vreemdeling;

- [] verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- [] veroordeeld is terzake een misdrijf
- [] ongewenst verklaard is
- [X] niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in
artikel
4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- [X] zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- [] zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- [] gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
- [] zich bedient van een of meerdere aliassen
- [X] geen vast woon-/verblijfplaats heeft
- [] eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft

Het betreft een vreemdeling:

[X] die geen rechtmatigverblijf heeft (art.59 lid 1 onder a Vw)
Een afschrift van deze maatregel is door mij onmiddellijk aan de

30. Juli 2007 10:21
24 JUL 2007 10:21

CASE SCREENING
CASE SCREENING

Nr. 2066 P. 9/25
N.N. 17 F. 7/22

Proces-verbaalnummer 2007201889-4

vreemdeling uitgeraikt.

De maatregel opgelegd:

AMSTERDAM Datum: 24 juli 2007 Tijd 15.40 uur.

De Minister voor Vreemdelingen zaken en Integratie,
namens de Minister,
De hulpofficier van Justitie,
N.J. van den Hoven (10035)

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de
rechtpraak te 's-Gravenhage, Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingen zaken te Haarlem, faxnummer 023-51267636. Hierbij dient
gebruik te worden gemaakt van het model beroepsschrift, zie
"www.rechtspraak.nl".

i.p.v.

De Minister van Vreemdelingen zaken en Integratie
dient gelezen te worden
De Staatssecretaris van Justitie

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/29934

V-nr.:

inzake : geboren op van (gestelde) Kroatische nationaliteit,
verblijvende in de Penitentiaire Inrichting te Heerhugowaard, eiseres,
gemachtigde: mr. M. Remes, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. M.R. Verdoner, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 24 juli 2007 is eiseres op grond van artikel 59, eerste lid, aanhof en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 25 juli 2007 heeft eiseres beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt het beroep tevens tot toekenning van schadevergoeding.

Het onderzoek ter zitting is aangevangen op 2 augustus 2007 en vervolgens geschorst, omdat eiseres niet was aangetroffen. De behandeling ter zitting is voortgezet op 7 augustus 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Bij de aanvang van de zitting was tevens aanwezig A. Zaharov als tolk in de Servokroatische taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiseres heeft het volgende - zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang - aangevoerd. De maatregel van bewaring is onrechtmatig.

Allereerst kleven er dermate ernstige gebreken aan de wijze van binnentreding in de woning waar eiseres is aangetroffen dat de daarop volgende inbewaringstelling van eiseres onrechtmatig dient te worden geacht. In dit kader wordt verwezen naar een uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 28 december 2005 (AWB 05/56913; LJN: AV4200).

Voorts is er geen zicht op uitzetting. Eiseres heeft meerdere keren in bewaring gezeten en heeft zij via verschillende instanties zonder succes getracht haar terugkeer naar het land van herkomst te bewerkstelligen. Eiseres behoort tot de bevolkingsgroep van de Roma en zij staat niet dan wel

SBR. VREEMDELING ZKN

AWB 07/29934

2

natuurlijks geregistreerd in haar land van herkomst zodat haar identiteit zeer waarschijnlijk niet zal kunnen worden vastgesteld. Het is onduidelijk waarom en op grond waarvan deze hernieuwde inbewaringstelling van eiseres nu wel tot haar uitzetting zal kunnen leiden.

Verweerder heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd. De maatregel van bewaring is rechtmatig.

Allereerst is de woning binnengetreden in het kader van het strafrecht en het strafrechtelijk voortraject ligt niet ter toetsing voor aan de vreemdelingenrechter.

Voorts is er zicht op uitzetting en is verweerder van plan om een traject tot afgifte van een laissez passer op te starten. De laatste inbewaringstelling van eiseres is op 11 januari 2006 opgeheven wegens onvoldoende zicht op uitzetting. Deze rechtbank en zittingsplaats heeft bij uitspraak van 20 februari 2007 (AWB 07/5109) geoordeeld dat in geval van een hernieuwde inbewaringstelling na een periode van negen maanden geen nieuwe feiten en omstandigheden behoeven te worden gesteld met betrekking tot het zicht op uitzetting. Aan de hernieuwde inbewaringstelling van eiseres hoeven derhalve evenmin nieuwe feiten en omstandigheden met betrekking tot het zicht op uitzetting ten grondslag te worden gelegd.

Tot op heden heeft verweerder slechts een 'Vertrekgesprek' met eiseres gevoerd en geen andere handelingen met het oog op de uitzetting van eiseres verricht.

De rechtbank overweegt het volgende.

De rechtbank constateert dat de binnentreding in de woning, waar eiseres is aangetroffen, is geschied in het kader van een strafrechtelijk onderzoek. In die zin verschilt de onderhavige zaak van die van de door eiseres aangehaalde uitspraak van 28 december 2005, waarin sprake was van een binnentreding in het kader van het vreemdelingenrecht. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) ligt een inhoudelijke beoordeling van een strafrechtelijk voortraject niet ter toetsing van de vreemdelingenrechter voor en is de bevoegdheid van de vreemdelingenrechter beperkt tot de beoordeling van bij of krachtens de Vw 2000 uitgeoefende bevoegdheden. De rechtbank zal zich dan ook niet uitlaten over de rechtmatigheid van het binnentreden.

Vervolgens stelt de rechtbank vast dat de laatste bewaring van eiseres is opgeheven op 11 januari 2006, vanwege een gebrek aan zicht op uitzetting, zoals de gemachtigde van verweerder desgevraagd ter zitting heeft verklaard.

In haar uitspraken van 24 oktober 2006 (JV 2006, 449) en 13 februari 2007 (LJN: BA2312) heeft de AbRS overwogen dat de rechtbank, indien een eerdere bewaring is opgeheven omdat geen zicht op uitzetting bestaat, bij een volgende inbewaringstelling behoort te onderzoeken of, anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring, sprake is van feiten en omstandigheden, waaruit blijkt dat zulk zicht nu niet ontbreekt. Voor een dergelijk onderzoek bestaat in beginsel geen aanleiding, indien sinds die opheffing een zodanig lange periode is verstreken dat, behoudens bijzondere omstandigheden, van een voor de beoordeling van het zicht op uitzetting relevante samenhang met de reden van de opheffing van de eerdere maatregel geen sprake meer is.

Gelet op het tijdsverloop van anderhalf jaar tussen de laatste opheffing en de oplegging van de voorliggende maatregel en gelet op de individuele situatie van eiseres is, naar het oordeel van de rechtbank, in het onderhavige geval geen sprake van een zodanig lange periode als hiervoor bedoeld. Onder verwijzing naar voornoemde uitspraken van de AbRS gaat de rechtbank voorbij aan de door verweerder aangehaalde uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 20 februari 2007 (AWB 07/5109) en zal derhalve onderzocht dienen te worden of sprake is van feiten en omstandigheden, waaruit blijkt dat het zicht op uitzetting nu niet ontbreekt.

Door eiseres is onweersproken gesteld dat zij verschillende keren in bewaring heeft verbleven en dat zij via verschillende instanties tevergeefs heeft getracht haar terugkeer naar haar land van herkomst te bewerkstelligen. Desgevraagd heeft verweerder meegedeeld dat aan de huidige inbewaringstelling van eiseres geen nieuwe feiten of omstandigheden ten grondslag zijn gelegd die maken dat aangenomen moet worden dat het zicht op uitzetting thans niet ontbreekt. Hier komt nog bij dat sinds 24 juli 2007, de datum van inbewaringstelling van eiseres, enkel een terugkeergesprek met eiseres heeft

plaatsgevonden en er voorts geen op de uitzetting gerichte (voorbereidende) handelingen zijn verricht door verweerder.

Voorts heeft verweerder niet gesteld dat er ten tijde van de inbewaringstelling van eiseres concrete aanknopingspunten waren, die aanleiding vormden een onderzoek in te stellen naar bepaalde feiten en omstandigheden, die twijfel oproepen met betrekking tot het ontbreken van zicht op uitzetting. Gelet hierop moet de inbewaringstelling vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting, dat is vereist om eiseres met het oog op de uitzetting in bewaring te stellen (zie onder meer de uitspraak van de AbRS van 7 november 2006, JV 2006, 459), onrechtmatig worden geacht.

Hieruit volgt dat de toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met artikel 59, eerste lid, van de Vw 2000. Derhalve wordt het beroep gegrond verklaard en wordt de opheffing van de bewaring bevolen, ingaande 9 augustus 2007.

De rechtbank ziet in het voortsstaande aanleiding eiseres ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen en wel tot een bedrag van € 95,— per dag dat eiseres op een politiebureau ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest, te weten drie dagen, en € 70,— per dag dat eiseres in het Huis van Bewaring ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest, te weten dertien dagen, derhalve in totaal € 1195,—.

Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als de in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,— als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepsschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,—, wegingsfactor 1).

SBR. VREEMDELING ZKN

AWB 07/29934

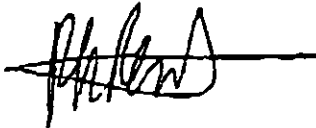
4

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt dat de bewaring ingaande 9 augustus 2007 wordt opgeheven;
- veroordeelt de Staat der Nederlanden tot vergoeding van de schade, groot € 1195,- (zegge: eenduizend honderdvijfennegentig euro), te betalen aan eiseres;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres tot een bedrag groot € 644,- (zegge: zeshonderdvierenveertig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier van deze rechtbank.

Deze uitspraak is gedaan op 9 augustus 2007 door mr. G.S. Crince le Roy, voorzitter, in tegenwoordigheid van P.L. Rempt, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

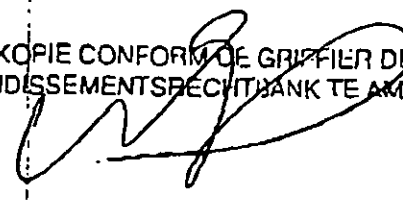
Afschrift verzonden op: 09 AUG 2007

Conc.: PLR

Coll: **PD**

B:

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vertaalen waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 8:5, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. A.H.M. van Wijk
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
van 9 augustus 2007
met kenmerk 07/29934

Inzake:

met IND-kenmerk 0303.10.0020
aan te duiden als verweerster
gemachtigde: mr. M. Renes
advocaat te Amsterdam

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 82
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mw. mr. A.H.M. van Wijk
070-779 4923

Justitie

1. Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage (zittinghoudende te Amsterdam) van 9 augustus 2007, verzonden op diezelfde datum, met kenmerk AWB 07/29934, in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 24 juli 2007 gegrond heeft verklaard, de opheffing van de maatregel heeft bevolen en verweerster een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden heeft toegekend ten bedrage van € 1195,-- (*productie 1*).

2. Achtergronden

Bij besluit van 24 juli 2007 is verweerster krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) in bewaring gesteld.

Bij uitspraak van 9 augustus 2007, met kenmerk AWB 07/29934, heeft de rechtbank het daartegen door verweerster ingestelde beroep gegrond verklaard en verweerster een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden toegekend ten bedrage van € 1195,--.

3. Standpunt Staatssecretaris van Justitie

3.1. De Staatssecretaris van Justitie heeft een grief tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 2 en 3 het volgende:

"Gelet op het tijdsverloop van anderhalf jaar tussen de laatste opheffing en de oplegging van de voorliggende maatregel en gelet op de individuele situatie van eiseres is, naar het oordeel van de rechtbank, in het onderhavige geval geen sprake van een zodanig lange periode als hiervoor bedoeld. Onder verwijzing naar voornoemde uitspraken van de AbRS gaat de rechtbank voorbij aan de door verweerder aangehaalde uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 20 februari 2007 (Awb 07/5109) en zal derhalve onderzocht dienen te worden of sprake is van feiten en omstandigheden, waaruit blijkt dat het zicht op uitzetting nu niet ontbreekt."

En

"Gelet hierop moet de inbewaringstelling vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting, dat is vereist om eiseres met het oog op de uitzetting in bewaring te stellen (zie onder meer de uitspraak van de AbRS van 7 november 2006, JV 2006.459), onrechtmatig worden geacht."

Toelichting

3.3. Niet in het geschil is dat verweersters vorige vreemdelingenbewaring op 11 januari 2006 is opgeheven vanwege onvoldoende zicht op uitzetting.

3.4. Zoals Uw Afdeling eerder heeft overwogen, behoort de rechtbank, indien een eerdere bewaring is opgeheven omdat geen zicht op uitzetting bestaat.

bij een volgende inbewaringstelling te onderzoeken of, anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring, sprake is van feiten en omstandigheden, waaruit blijkt dat zulk zicht nu niet ontbreekt. Voor een dergelijk vergelijkend onderzoek bestaat in beginsel evenwel geen aanleiding, indien sinds het tijdstip van de opheffing van de eerdere bewaring een zodanig lange periode is verstreken dat, behoudens bijzondere omstandigheden, van een voor de beoordeling van het zicht op uitzetting relevante samenhang met de reden van de opheffing van de eerdere maatregel geen sprake meer is.

Zie:

- ABRS 24 oktober 2006, nr. 200606370/1, JV 2006/449

- 3.5. De rechtbank heeft miskend dat tussen de opheffing van de eerdere vreemdelingenbewaring en de oplegging van de thans ter toetsing voorliggende maatregel sprake is van een dusdanig tijdsverloop, dat onderzoek naar feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat in voorliggende procedure zicht op uitzetting niet ontbreekt niet geïndiceerd is. Immers, het tijdsverloop tussen het opheffen van de vorige bewaring en het opleggen van onderhavige maatregel bedraagt meer dan anderhalf jaar.
- 3.6. Voorts heeft de rechtbank bij het beantwoorden van de vraag of sprake is van dusdanig tijdsverloop als hiervoor bedoeld, de individuele situatie van verweester betrokken. Voor zover de rechtbank met de verwijzing naar de individuele situatie van verweester heeft gedoeld op de omstandigheid dat door verweester onweersproken is gesteld dat zij verschillende keren in bewaring heeft verbleven en dat zij via verschillende instanties tevergeefs heeft getracht haar terugkeer naar haar land van herkomst te bewerkstelligen, heeft de rechtbank miskend dat deze omstandigheden niet dusdanig bijzonder zijn, dat voor de beoordeling van het zicht op uitzetting relevante samenhang met de reden van de opheffing van de eerdere maatregel aangenomen dient te worden.
- 3.7. Hiertoe is van belang dat op een hier te lande illegaal verblijvende vreemdeling de rechtsplicht rust om Nederland te verlaten. Deze verplichting brengt onder meer met zich mee dat dusdanige vreemdeling actieve en volledige medewerking dient te verlenen aan het verkrijgen van de voor het vertrek noodzakelijke documenten. Het is voorts de vreemdeling die bij uitstak beschikt over de voor de vaststelling van zijn identiteit en nationaliteit benodigde gegevens en op wie de verplichting rust om belemmeringen voor deze vaststelling zo mogelijk weg te nemen.
- 3.8. In het licht van de rechtsplicht die rust op illegaal hier te lande verblijvende vreemdelingen, waaronder verweerder, heeft de rechtbank de enkele omstandigheid dat verweester eerder in vreemdelingenbewaring heeft verbleven en via verschillende instanties tevergeefs heeft getracht haar terugkeer naar haar land van herkomst te bewerkstelligen, ten onrechte als bijzonder gekwalificeerd en hieraan bij een belangenafweging ten onrechte doorslaggevend belang toegekend. Dit klemmt te meer, omdat uit het procesdossier volgt dat verweester bij de strafrechtelijke aanhouding op 24 juli 2007 de geboortedatum _____ en geboorteplaats _____ heeft opgegeven (*processruk 1*) en tijdens het gehoor van 25 juli 2007 bij deze geboortedatum persisteert doch de geboorteplaats opgeeft, terwijl uit datzelfde proces-verbaal van gehoor blijkt dat

verweerster bij eerder contact met de politie de geboortedatum en geboorteplaats heeft opgegeven (processtuk 5) en uit het in het procesdossier aanwezige model M113 van 10 januari 2006 blijkt dat verweerster bij de vorige vreemdelingenbewaring bekend was onder de geboortedatum en de geboorteplaats Vukovar.

- 3.9. Nu het tijdsverloop tussen de opheffing van de vorige vreemdelingenbewaring en het opleggen van onderhavige maatregel anderhalf jaar bedraagt en niet van bijzondere omstandigheden is gebleken, heeft de rechtbank ten onrechte onderzocht of bij onderhavige maatregel sprake is van feiten en omstandigheden, waaruit blijkt dat zicht op uitzetting nu niet ontbreekt. Aldus heeft de rechtbank in deze een onjuist toetsingsmaatstaf gehanteerd.
- 3.10. Gelet op het vorenstaande had de rechtbank bij afweging van alle betrokken belangen tot het oordeel behoren te komen dat de vrijheidsontnemende maatregel gerechtvaardigd is te achten.
- 3.11. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 3 op pagina 4. Gegronde bevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris van Justitie verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

's-Gravenhage, 15 augustus 2007

Gemachtigde

mr. A.H.M. van Wijk
procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070 - 779 4923
telefax 070 - 779 4545